

Krumlovští mohou být pyšní! Mají Lékaře roku

František Petřík je nemocnici věrný už 30 let

VÁCLAV VOTRUBA

Český Krumlov – Je sympatický, skromný a přátelský... A je Lékařem roku 2012. Reč je o krumlovském chirurgovi Františku Petříkovi, který toto významné ocenění získal poté, co zvítězil v celostátní anketě, již pořádá Unie pacientů ČR. O titulu Lékař roku v kategorii lékař lůžkového zdravotnického zařízení rozhodovali sami pacienti. František Petřík tak dostal ten nejlepší možný dárek k 30. výročí svého působení v krumlovské nemocnici.

„Abych řekl pravdu, když jsem se to dozvěděl, byl jsem skutečně zaskočený,“ usmál se pětapadesátiletý lékař. „Přemýšlel jsem, jestli to není žert, protože slavnostní vyhlášení se mělo uskutečnit 30. dubna, což mi bylo podezřelé. Nakonec to ale apríl ne-

František Petřík

Sympatický pětapadesátiletý lékař pochází z Týna nad Vltavou. Do českokrumlovské nemocnice nastoupil v roce 1983. Pacienty tam operuje dodnes.

byl,“ řekl a dodal, že ho tento úspěch velice potěšil. „Je to důkaz toho, že i v malých nemocnicích se dá dělat velmi kvalitní medicína,“ míní.

Ředitel nemocnice Jaroslav Šíma zmínil, že ačkoliv je tímto úspěchem velmi potěšen, překvapen příliš nebyl. „František Petřík patří mezi velké profesionály a vítězství si určitě zasloužil. Zároveň je to další potvrzení faktu, že chirurgické oddělení naší nemocnice pod vedením Václava Šauera patří k nejlepším pracovištím svého druhu v kraji,“ řekl bez nadsázky Jaroslav Šíma. **Strana 2**

ROZHOVOR S FRANTIŠKEM PETŘÍKEM, chirurgem českokrumlovské nemocnice a Lékařem roku:

Do své práce jsem se vždycky snažil zapojit srdce

VÁCLAV VOTRUBA

Český Krumlov – František Petřík patří k dlouholetým oporám chirurgického oddělení krumlovské nemocnice. Nastoupil do ní hned po ukončení studií, letos je tomu již 30 let. Ačkoliv se může pochlubit velmi cenným titulem Lékař roku 2012, nepovažuje se za někoho víc, než byl doposud.

Dlouhé roky pracujete v Českém Krumlově, ale předpokládám, že odsud nepocházíte...

Pocházím z Týna nad Vltavou, který je podle mě srdcem jižních Čech. Jsem Jihočechem z gruntu, jak se tak říká. V Týně jsem vychodil devítiletku a následně gymnázium. Poté jsem však odešel do Prahy, kde jsem šest let studoval medicínu na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy. Když jsem byl zhruba ve čtvrtém ročníku, začal jsem se poohlížet, kde by mě mohli po studiu přijmout. Chtěl jsem dělat chirurgii. V tomto oboru tehdy ale moc míst nebylo. Chtěl jsem zůstat na jihu, tak jsem objížděl nejbližší nemocnice – Písek, Tábor, České Budějovice. Nakonec jsem se dostal až do Českého Krumlova. Tady mi řekli, že bych nastoupit mohl. Což se také nakonec stalo, a to 1. srpna roku 1983.

V Českém Krumlově jste tedy 30 let. Nepřemýšlel jste, že byste prostředí přece jenom změnil? Nebo si vás Krumlov natolik získal, že mu hodláte být věrný už napořád...

Jsem v tomto ohledu dost konzervativní. Když si zvyknu na určité prostředí a lidi, tak se snažím to neměnit. Nejsem dobrodružná povaha, která by dvakrát do roka měnila povolání. Když tak přemýšlím třeba o velkých nemocnicích, tak musím říct, že mi velkoměstské prostředí nikdy k srdci nepřirostlo. Je fajn, že i na malém městě se

LÉKAŘ ROKU 2012. František Petřík pracuje v Českém Krumlově už třicet let. Foto: Deník/Václav Votruba

dá dělat stejně dobrá medicína, která snese srovnání s velkými městy. Malý špitál má ještě k tomu jednu obrovskou výhodu – je tu rodinné prostředí. To bylo to, co si mě hned od začátku získalo. Všichni se tu mezi sebou znali, byli jsme jedna velká rodina. Ostatně i do jídelny se chodilo po jedné schodce.

Do práce dojíždíte, nebo už v Českém Krumlově bydlíte?

Sedm let jsem bydlel na místní ubytovně, ale nakonec jsem zakotvil na Míru, kde mám byt. Jsem už vlastně Krumlovák... (úsměv)

Srdcem ale určitě stále „tejiňák“...

Do Týna jezdím relaxovat. Mám tam po rodičích rodinný domek, ve kterém si vždycky skvěle odpočívám. Když nesloužím, nemám operační dosažitelnost, ale jsem doma v Krumlově, tak jsem při znění sirény hned nastartovaný. Vybudí to ve mně adrenalin. Vždyť se může stát cokoliv – Nažidla a tak dále. I když člověk není v práci, tak to s ním zkrátka zalomcuje. Když jsem ale v Týně a slyším, že jede záchranka, tak vím, že se mě to netýká. Je tam tedy podstatně větší relax.

Z ocenění Lékař roku máte jistě velkou radost...

Lhal bych, kdybych říkal, že mě to nepotěšilo. Určitým způsobem určitě. Celý život, co dělám medicínu, se jí snažím dělat nejen jako řemeslo, ale i srdcem. Víím, zní to kýčovitě, ale je tomu skutečně tak.

Víte, jak jste se do ankety dostal?

Příznám se, že jsem toho o této anketě příliš nevěděl. Každopádně o tomto titulu rozhodovali pacienti, kteří si sami nominovali své oblíbené lékaře. Celkově prý přišlo 80 tisíc hlasů. Kolik jsem jich ale dostal já, to nevím. Tyto výsledky jsme se nedozvěděli. Anketa se v podstatě skládá ze tří částí. Zvlášť byli oceněni obvodní a praktičtí lékaři, druzí byli lékaři z lůžkových zařízení a třetí odborní specialisté. Já byl oceněn v druhé kategorii. Pak byla ještě druhá část, která se vyhlásila na základě hlasů odborné společnosti. Zde bych zmínil pana profesora Jana Pírka, který byl oceněn za záchranu člověka, jenž měl zhoubný nádor srdce. Zbývalo mu pouhých 14 dní života. Lékaři se rozhodli zariskovat, vzali dvě umělá srdce a pospojovali je tak, že místo srdce mu dali srdce umělé. Čekali a sháněli vhodného dárce na transplantaci. Pacient bohužel nakonec zemřel na komplikaci při zápalu plic. Vydržel ale zhruba 200 dní, což je oproti původním 14 samozřejmě podstatný rozdíl.

Jaká je vaše specializace na chirurgickém oddělení?

Dělám takzvanou měkkou chirurgii. Neoperuji kosti. Laparoskopicky se věnuji například operacím žlučníku či slepého střeva. Ostatně, když jsem u laparoskopie, tu jsme v Českém Krumlově zaváděli už v roce 1994.